

Məhəbbət NİZAM

VƏTƏN

*«Zora təslim olan torpaq
Qaytarılmaz söz gücünə».*
Bəxtiyar Vahabzadə

Biri gəlir, beşi gedir,
Heç bilmirsən kim nə edir?
Hər yetişən səni didir,
Vətən, yaman ilişibsən
Düşmənlərin ülgücünə.
«Zora təslim olan torpaq
Qaytarılmaz söz gücünə».

Vətən, başın altda balış,
İstər dincəl, istər çalış.
Bu təslimlə istər barış,
Yoxundusa başda bayraq,
Yoxundusa döşdə yaraq,
«Zora təslim olan torpaq
Qaytarılmaz söz gücünə».

Vətən, Vətən deyənlərin
Var-yoxunu yeyənlərin.
Bax, Maltadan, Panamadan,
Ya Dubaydan gəlir səsi,
Ya da Vicrin adasından
Ucalır «Vətən» nəğməsi.

Hara baxsaq verir səndən,
Təzə xəbər, təzə soraq.
Gecə-gündüz söz yazsaq da
Sətir-sətir, varaq-varaq,
Gör, Bəxtiyar nə deyirdi:
«Zora təslim olan torpaq
Qaytarılmaz söz gücünə».

İstər at sür, istər dəvə,
İstər «Ralli» yarışı qur.
İstər çul tik, istər gəvə,
İstər yüz yol sök, tik, uçur.
Yüz muzey aç, yüz də meydan,
Yüz körpü sal, hamsı hədyan.
Gündə yüz yol «Atəşkəs»i,
Pozursa da qarı düşmən,
Gündən-günə bu millətdə
Ölürsə də yurda maraq,
«Zora təslim olan torpaq
Qaytarılmaz söz gücünə».

Qaytarılmaz! Biz görmüşük,
İrəvanı, Zəngəzuru,
Təbriz, Dərbənd, Borçalını.
Biz görmüşük üstümüzə

Hər gün gülüb əl çalanı.
Biz görmüşük yalan yerə
Hey döşünə döyünləri,
Hey özünü öyənləri,
Bu vətənin haqq işini
Haqsızlıqla öyənləri.

Vətən, dərdin-azarın çox,
Sinən üstə lalənənən,
Qanlı şəhid məzarın çox.
Yüz illərdi üreyində
Nakam arzun, murazın çox.
Düz iyirmi yeddi ild
Qan ağlayır «Qanlı Yanvar».
Düz iyirmi beş ild ki,
Xocalıdan nalə qalxar.
Düz iyirmi altı ild
Qarakənddə kabuslar var.
Vətən, dərdin tükənməzdi,
Dərd çəkənən olsa nə qəm,
Öz dərini çəkir hərə.
Kimə nə ki, yad əlində
İnildəyir yüz dağ, dərə.
Kimə nə ki, Qarabağda
Düşmən təzə büsat qurur.
Təzə, gözəl həyat qurur.
Dağ neyləsin, daş neyləsin,
Gözdən axan yaş neyləsin.
Ürəklərdən daş asılıb,
Var hayında - baş neyləsin?!
Qudurğanlar gecə-gündüz
Var gəzirsə əldə çıraq,
«Zora təslim olan torpaq
Qaytarılmaz söz gücünə».

Qaytarılmaz! Bilin bunu,
Lap «Tolerant» olsaq yenə,
Lap «çox rahat» olsaq yenə.

Erməniyə, rusa, farsa,
Yüz dəfə «mat» olsaq yenə.
Qaytarılmaz! Qaytarılmaz!
Bu sözləri qəlbinə yaz!
Vahabzadə deyib getdi,
Hey içini yeyib getdi.
Azadlığı olmayanlar
Azad günə çıxa bilməz,
Düşməni də yıxa bilməz!
Düşməni də yıxa bilməz!

Qalx ayağa, oğul, qalx, qalx!
Güvən, güvən öz gücünə,
«Zora təslim olan torpaq,
Qaytarılmaz söz gücünə».

29.12.2017

DANIŞMA

Bu ili «Nəsimi ili» elan ediblər

Şair qardaş, dur, sənindi söz, danış!
Yum gözünü, qoy görməsin göz, danış!
Gizlə Haqqı, sal bağrına köz, danış!
Nəsimini soyanlardan danışma.

İllər ötüb Nəsimidən bu yana,
Yenə yer yox haqqı sevib duyana.
Əl çal, alçal səni ağlar qoyana,
Nəsimini soyanlardan danışma.

Nəsimini soyduranlar baş olub,
«Haqq!» gözənə əllərində daş olub.
Doğru sözlər bir de, kimə xoş olub,
Nəsimini soyanlardan danışma.

Zahidə bax, gizləsə də barmağın,
Yaxşı yerə sancıbdi öz qarmağın.
Elə çalar, olmaz bir də durmağın,
Nəsimini soyanlardan danışma.

Kişilikdən əsər yazır çoxusu,
Kişimi var kişi sözün oxusun.
Hər kitabda yağlı yalın qoxusu,
Nəsimini soyanlardan danışma.

Ay Məhəbbət, çoxdu dərdin, bilirəm,
Sən də haqqa könül verdin, bilirəm.
Yoxa çıxıb neçə mərdin, bilirəm,
Nəsimini soyanlardan danışma.

30 mart 2019-cu il

* * *

Dəm qazından dəmlənib, millət nədən dəm vurur,
Haqq gözənə gəm qoşub, ağzına da gəm vurur.
Hardasan ay Sabirim, Pünhanı da götür gəl,
Görün, bir üstümüzdə kim oxuyur, kim durur?!

Çalağan bəslədik, ilan böyütdük,
Yaltaq sıgalladıq, yalan böyütdük.
Alçağa, əyriyə dil verə-verə
Etdik “filan oğlu, filan” böyütdük.

Bu gördüyüm, eşitdiyim, “Acı həqiqət”di, Baba!
Yalançılıq yalançıya yoldu, təriqətdi, Baba!
Bax, Qurana əl basanım başıma nə oyun açır,
De, bu necə müsəlmanlıq, necə şəriətdi, Baba?!

Gədə-güdə taxta çıxdı, ay Baba!
Sözü-gapı saxta çıxdı, ay Baba!
Gecə-gündüz öyündülər, öydülər,
Qılıncları taxta çıxdı, ay Baba!

Xoş halına, nə dərdin var, nə qəmin,
Batmayıb ki, nə qayığın, nə gəmin.
Bir qarındı, orda-burda hərleyib,
Otarırsan sağlığına dədənin.

Boz tikanı yüz sıgalla, yüz oxşa,
Dörd yanına lalə, nərgiz düz, oxşa.
Dalayacaq əllərini, toxunsan,
Nə fərqi var, əyri oxşa, düz oxşa.

Dərdə salıb sındırırlar sınımazı,
Tabın alıb, yandırırırlar yanmazı.
Haqq zorundu, zor gücünə sıxcayıb,
Əzəl-axır qandırırırlar “qanmazı”.

Ağ günümüz ağ yalandı, bürünüb yallı gedirik,
Çırtıq çalıb səhər, axşam, sürünüb hallı gedirik.
Öysələr də, döysələr də, lap mədəni söysələr də,
“Güllər açan kürü” kimi kürünüb ballı gedirik.

Çaqqal-çuqqal çoxalıb, yalağa yala gəlir,
Kaftar-küstülər dönüb, yeməyə dala gəlir.
Açgödənlər sürüsü sürüdükcə milləti,
Vətənin də başına dərd gəlir, bəla gəlir.

Yamana yol göstərir, yaxşıya açmır qapı,
Öz zoğunu doğradır özgəyə balta sapı.
Dinəndə toy-büsatdan, xoş həyatdan danışır
Oyundan, oynamaqdan tükənmir sözü-gapı.

Şər oğlu şər düşünər, şərə xidmət eyləyər,
Cah-calala baş əyər, zərə xidmət eyləyər.
Hərdən yeri gələndə ağ kafənə bürünüb,
Dolanar məscidləri, pirə xidmət eyləyər.

“Dolu” ayaqdadı, “boş” başda indi,
Başlıdan öndədi boşbaş da indi.
Pozub insanlığı bazar dünyası,
Adamlıq ölçülür daş-qaşla indi.

Yazım-yaddaş vərəqi, yazımı yadda saxla,
Unutma, Qorqud çalıb, sazımı yadda saxla.
“Yaddan yoldaş olunca qardaş əlindən gedər”-
Atalardan yadigar sözümü yadda saxla.

Kəsilmir, kəsilmir qanı dünyanın,
Qurtarmır bələdan canı dünyanın.

Haqqı tapdalayır “haqq”, “haqq” deyənlər,
Bəs haqqsevənləri hanı dünyanın?!

Satqını, yaltağı başa çəkirlər,
Haqqı gözənləri daşa çəkirlər.
Haramı halaldan verib qabağa,
Qurunun işini yaşa çəkirlər.

Sənindi dövrən bala, vur, çomağın oynasın,
Şəppildat sağa-sola, dur, çomağın oynasın.
Kimdi keçən önünə, döy dinənin gönünə,
Tərpənənin gözünü qır, çomağın oynasın.

Yavaş-yavaş tumarlayıb oyurlar,
Yavaş-yavaş hamarlayıb oyurlar.
Yavaş-yavaş beynimizə əl salıb,
Yavaş-yavaş damarlayıb oyurlar.

Düz danışma, düzünü əkər, şum eyləyərlər,
Sümüyünü doğrayar, çəkər, mum eyləyərlər.
Yandırarlar atəşə inan, cismi-canını,
Külünü qumsaqlığa tökər, qum eyləyərlər.

Yalanımız başdadı, yalan şöhrət-şanımız,
Yalanla dövr eyləyir damarlarda qanımız.
Biz yalandan doğulub, yaşayıyıq yalanla,
Yalansız bircə anda ölüb gedər canımız.

Az yeyəni döyürlər, çox yeyənə dəyən, kim?
Çox çalıb, çox çapana bircə kəlmə deyən, kim?
Talan üstə qurulub bu qurğunun binası,
Gözlü kordumu, görür, qazanan kim, yeyən kim?!

“Oxşama” yazmadım ki, oxşayalar başımı,
Öpüb özizləyər torpağımı, daşımı.
“Oxşama” yazmadım ki, öyələr, öydürelər,
Bükələr gül-çiçəyə çınqılımlı, daşımı.

Xain başa keçəli baş əyəni çoxaldı,
Qabağında göz yumub, qaş əyəni çoxaldı.
Arvad-uşaq bir yana, nəslini də çul kimi
Bakıdan Dubayacan döşəyəni çoxaldı.

Kor Sadıq başa keçdi, “Ağəyi Sadıq” oldu,
Yazdılar, oxutdular bir ildə nətiq oldu.
Yedəkdə yaşayırdı, süründü yedəkdə də,
Öluncə kor gözdiren yedəyə sadıq oldu.

Oğullar şəhid oldu, qızlar əsir, oynarıq,
Gözümüzə görünməz yetim-yesir, oynarıq.
Qarabağdan köçənlər qara bağnan “köçürlər”
Qarabağa köçməyə kim tələsir, qoymarıq.

Yalağa yalmananlar yalana arxa durdu,
Qəpik-quruş xətrinə talana arxa durdu.
Mənliyini itirib, ar-namusu satanlar,
Millətini pis günə salana arxa durdu.

Layla çalın millətə, layla çalın, durmasın,
Duranda da oynadın, kimliyini sormasın.
Ac qalanı ağlasa, cibinə “bir şey” qoyun,
Kefinizi qaçırdıb, başınızı yormasın.

Demə ki, kordur gözüm, qurulanı görmürəm,
Haqq gözəndə aşkara vurulanı görmürəm.
Hər tində, hər dalanda güllü bağlar saldırıb,
Yalançı şan-şöhrətə sarılanı görmürəm.

Hər gün böyüyür Bakı, hər gün sevinirik biz,
Hər gün təzə yollara baxıb, öyünürük biz.
“Gün gələr, ermənilər qaytarar Qarabağı”,
Nolub, yoxdu nəyimiz, niyə deyirik biz?!

Məddah gəlir, əl çalın, yenə yumub gözünü,
Peyğəmbərdən açacaq təmtəraqlı sözünü.
Bir allahsız oğlunu qaldıraraq göylərə,
Kimliyini görk edib, tanıdacaq özünü.

Oyunbazlar oyunda, millət də öz toyunda,
Rüşvət bağı gül açır xalqın hoyhahoyunda.
Arxasına, önünə qoşa “natürmort” asıb,
Məmurlar “qiymət kəsir” hər şəklin boyunda.

Hanı bu dünyada “mənəm” deyənlər?
Hanı qol zoruna haqqı əyənlər?
Hanı bu dünyanı qana qorq eib,
Yerə də, göyə də hökm eləyənlər?

Bölüşdürüb, “bizdən”, “sizdən” edirlər,
Düz deyəni qovub, düzdən edirlər.
“Yap” deyəndə yapmayanı təntidib,
Süründürüb, qoldan, dizdən edirlər.

Qaranı ağ eyləyib, ağa qaradır deyir,
Dünənki bütövünə bu gün paradır deyir.
Kef çəkib məst olduğu İsa bulağındakı
Şeklini göstərirəm, bura haradır deyir?!

Başda duranlara baş əyən gədə,
Baş əyib, var-halın daşıyan gədə,
Elə bil, yolunmuş hind xoruzudu,
Arvad kölgəsində yaşayan gədə.